

Sygn. akt I C 3284/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Anna Szwed

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa H. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko B. S.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn .akt: I C 3284/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 października 2014 roku (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od B. S. kwoty 32.976,12 złotych, na którą składają się kwoty:

- 17.891,71 zł – kwota główna (kapitał),
- 1.715,20 – odsetki umowne (wynagrodzenie liczone od niewymagalnego kapitału),
- 13.369,21 zł – skapitalizowane odsetki karne

oraz wniósł o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzona kwota wynika z braku zapłaty przez pozwaną zobowiązania z tytułu umowy pożyczki z dnia 10 czerwca 2009 r. zawartej między pozwaną a (...) Bank S.A. we W., czyli przez poprzedniego wierzyciela. Powód podniósł, iż nabył wierzytelność na podstawie umowy o przelewie wierzytelności z dnia 06 czerwca 2014 roku. Wskazał, iż przesłane zostało pozwanemu zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności wraz z wezwaniem do dobrowolnej zapłaty (**pozew z załącznikami – k. 2-18**).

Na rozprawie w dniu 18 lutego 2015 roku nie stawił się pełnomocnik powoda ani pozwana, prawidłowo zawiadomieni. (zpo- k. 28-29, protokół – k. 30).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 czerwca 2009 r. pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą we W., a pozwaną B. S. została zawarta umowa pożyczki powtórnej nr (...) (**umowa – k.4-8**).

W dniu 4 czerwca 2014 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. zawarł z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. umowę przelewu wierzytelności. **(umowa i załączniki – k. 12-16)**

Pismem z dnia 12 sierpnia 2014 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. skierował do B. S. informację o nabyciu przez (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wierzytelności poprzednio przysługującej (...) Bank S.A. na podstawie umowy (...). W tym samym dniu 12 sierpnia 2015 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. skierował do B. S. wezwanie do zapłaty na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. kwoty 32.756,49 zł z tytułu ww. umowy. **(wezwanie – k. 9, pismo – k. 10).**

Z załącznika do umowy cesji wierzytelności z dnia 4 czerwca 2014 r. zawartej pomiędzy (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. (nabywca wierzytelności) a (...) Bank S.A. z siedzibą we W. (zbywca wierzytelności) wynika, iż przedmiotem umowy cesji wierzytelności był kredyt gotówkowy udzielony B. S. na podstawie umowy z dnia 10 czerwca 2009 r.; jako numer i rodzaj umowy wskazano: kredyt gotówkowy (...). **(załącznik – k. 16)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako nieudowodnione w całości podlegało oddaleniu.

Pełnomocnik powoda w przedmiocie roszczeń o zapłatę należności wynikających z umowy pożyczki między poprzednim wierzycielem a pozwaną wskazał, że przedmiotem przelewu była umowa kredytu gotówkowego (...). **(załącznik – k. 16)**

Natomiast z załączonej do pozwu umowy wynika, iż B. S. zawarła w dniu 10 czerwca 2009 r. umowę, którą to określono jako umowę pożyczki powtórnej nr (...).

Umowa pożyczki różni się od umowy kredytu, nie można wykluczyć, że w dniu 10 czerwca 2009 r. została zawarta zarówno umowa kredytu jak i umowa pożyczki pomiędzy B. S. a (...) Bank S.A. we W.. Zatem fakt zaistnienia roszczenia względem konkretnego dłużnika – B. S., pozostał w opinii Sądu nieudowodniony.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie do art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie zaś z art. 233 § 2 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego jest zasada kontrydiktoryjności. Oznacza to, iż ten kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie, a także że sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony (por. wyrok SN z dnia 07 października 1998 r., II UN 244/98, OSNP 1999/20/662). Rola sądu nie polega bowiem na wykonywaniu obowiązków procesowych ciążyących na stronach (por. wyrok s. apel. w Lublinie z dnia 27 listopada 1996 r., III AUa 26/96, OSNC 1997/1/4). Rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do prowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

Zważywszy na powyższe Sąd stwierdził, że sam fakt zawarcia umowy przelewu wierzytelności pomiędzy (...) Bank S.A., a powodem, (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, nie jest tożsamy z istnieniem roszczenia powoda w stosunku do pozwanej B. S. i nie stanowi tym samym o legitymacji czynnej powoda w niniejszym postępowaniu.

W tym stanie rzeczy powództwo jako pozbawione podstawy prawnej i nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Z uwagi na niestawiennictwo strony pozwanej na termin rozprawy i niepodjęcie obrony przez nią a także mając na uwadze wątpliwości, o których mowa wyżej – Sąd oddalił powództwo w wyroku zaocznym wydanym w niniejszej sprawie. (por. art. 339 i nast. Kpc)

ZARZĄDZENIE

(...).